

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru URSACHE

Judecători: Nadejda TOMA și Ghenadie NICOLAEV

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Boboc Viorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana mun.Chișinău din 19 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Boboc Viorel Leonid, născut la 27.04.1980, originar din r-nul Ialoveni sat. Ruseștii Noi, domiciliat în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. B. Glavan, 5 B.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 26.07.2013 – 19.11.2014,

Instanța de apel: 10.12.2014 – 26.02.2015,

Instanța de recurs: 06.05.2015 – 22.07.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 19 noiembrie 2014 Boboc Viorel Leonid a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani, 6 (șase) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a stabilit că inculpatul Boboc Viorel la 02 iunie 2014 aproximativ ora 13.00 în urma unui conflict cu tatăl său biologic Boboc Leonid, aflându-se în mun. Chișinău com. Bubuieci str. B.Glavan 5 B, intenționat l-a îmbrâncit pe scările de la intrare în casa de locuit, acțiuni în urma căror Boboc Leonid a primit multiple leziuni și la 18 iunie 2013 a decedat.

În rezultatul acțiunilor violente ale inculpatului Boboc Viorel, victimei Boboc Leonid, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1101 din 28 iunie 2013 i-au fost cauzate vătămări în formă de: traumă închisă a toracelui: fracturi costale pe dreaptă cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hematom retro-pleural în volum de 100 ml, au fost produse posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare medie; traumă cranio - cerebrală închisă, echimoze pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hematom epidural (volum 60 ml evacuat operator) fractură liniară osului occipital, hemoragii subarahnoidiene, hematom intracerebral ce au fost produse posibil în timpul și circumstanțele indicate, au legătură cauzală directă cu decesul și se califică ca vătămare gravă.

De către organul de urmărire penală inculpatul Boboc Viorel a fost pus sub învinuire în baza art. 201/1 alin.(3) lit. a) și c) Cod penal „*violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale, a provocat decesul victimei*”.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Asandei D. în numele inculpatului.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Boboc Viorel să fie recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. a), c) Cod penal stabilindu-i o pedeapsă de 6 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Boboc Viorel în comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală nu și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, încadrând acțiunile inculpatului din art. 201/1 alin. (3) lit. a), c) Cod penal în art. 149 al. (1) Cod penal, interpretând în mod eronat prevederile art. 201/1 Cod penal.

În opinia apelantului, acțiunile incriminate inculpatului conțin elementele infracțiunii imputate de organul de urmărire penală. A mai indicat, că un șir de probe administrate la cauza penală demonstrează, că în acțiunile inculpatului se regăsește intenția indirectă, deoarece el a dorit să îl împingă pe tatăl său, Boboc Leonid, reieșind din locul unde s-au aflat, a prevăzut consecințele nefavorabile și a admis acest fapt, realizând acțiunea sa prejudiciabilă până la capăt.

3.2. Avocatul Asandei D. prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Boboc V. să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia nu se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 al. (1) Cod penal.

În motivarea apelului înaintat, avocatul a indicat că acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă ce ar confirma faptul aplicării intenționate de către Boboc Viorel a lovirilor față de Boboc Leonid, cerințe obligatorii la calificarea conform art. 201/1 Cod penal.

În opinia avocatului, nici un martor prezentat de către acuzator și audiat în ședința de judecată nu a confirmat faptul aplicării intenționate a lovirilor de către inculpat; instanța de fond n-a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la concluzia greșită că Boboc Viorel a comis infracțiunea, neținând cont și de faptul că inculpatul atît în timpul urmăririi penale cît și în instanța de judecată vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o.

A mai indicat, că din analiza declarațiilor martorilor audiați, nu reiese că inculpatul Boboc Viorel l-ar fi împins pe scări pe tatăl său, ba din contra, toți martorii au indicat că victima Boboc Leonid era o persoană agresivă, permanent se află în stare de ebrietate, nu era angajat în câmpul muncii, era scandalagiu, permanent o bătea pe soția lui, căreia i-a rupt mîina, coastele, la fel martorii au comunicat că Boboc Leonid anterior l-a lovit cu toporul în cap pe inculpatul Boboc Viorel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, a fost respins apelul avocatului Asandei Dorin în numele inculpatului Boboc Viorel, ca fiind neîntemeiat. Apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Boboc Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat

în baza art.201/1 alin.(3) lit. a) și c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. Motivându-și soluția, instanța de apel a indicat, că situația de fapt reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond încadrând greșit acțiunile inculpatului Boboc Viorel în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, adică lipsirea de viață din imprudență.

Instanța de apel a apreciat ca fiind eronate concluziile instanței de fond precum că nu a fost dovedită vina lui Boboc Viorel în săvârșirea violenței în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale, a provocat decesul victimei.

În acest sens instanța de apel a menționat că lipsirea de viață din imprudență constituie rezultatul indisciplinei, neatenției și lipsei de precauție a făptuitorului, adică nu în prezența unui act de violență, ci în prezența unei conduite greșite a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei.

Instanța de apel a indicat, că bagajul de cunoștințe teoretice și practice ale inculpatului, deprinderile și abilitățile sociale, cunoașterea personalității victimei și a comportamentului acesteia, îi permite lui Boboc Viorel să conștientizeze pericolul pe care l-ar fi putut genera acțiunile sale și ar fi urmat să prevadă consecințele negative ale conduitei sale, care se poate solda cu decesul persoanei. În acest sens, instanța de apel a menționat că inculpatul cunoștea despre faptul, că la momentul conflictului Boboc Leonid era în stare de ebrietate, prin urmare, își ținea cu greu echilibrul, cunoștea că organismul acestuia este slăbit, că este agresiv și nu conștientizează permanent acțiunile sale. Prin urmare, Boboc Viorel urma să prevadă consecințele acțiunilor sale și a conflictului iscat între el și tatăl său.

În susținerea concluziilor sale, instanța de apel a reținut probele cercetate de instanța de fond și anume: declarațiile inculpatului Boboc Viorel (f.d.135-137,Vol. I); declarațiile succesorului părții vătămate Tîrnovan Natalia (f.d.127, Vol. I); declarațiile martorului minor Tataru Elena (f.d.27, 130, Vol. I); declarațiile martorului Gavrilov Ludmila (f.d.131, Vol. I); declarațiile martorului Boboc Liubovi (f.d. 121-122, Vol. I); declarațiile martorului Boboc Ana (f.d. 123-124, Vol. I); declarațiile martorului Nazarco Liubovi (f.d.132, Vol. I); declarațiile martorului Buzincu Maria (f.d.133, Vol. I); declarațiile martorului

Vartic Iurie (f.d. 138, Vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03 iunie 2013, prin care s-a cercetat gospodăria din mun. Chișinău com. Bubuieci str. B. Glavan, 5 B cu foto-tabel (f.d. 10-12, Vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 1101 din 28.06.2013 de examinare medico-legală a cadavrului cet. Boboc Leonid Nicolae, conform căruia moartea acestuia a survenit la 18.06.2013 orele 12:15 min. în rezultatul hemoragiilor intracerebrale cauzate de trauma cranio - cerebrală închisă, ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice (f.d. 40-44, Vol. I); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 63 din 30.05.2014 prin care s-au confirmat concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 1101 din 28.06.2013 (f.d. 146-161, Vol. I); raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 482 a - 2013 din 12.07.2013 (f.d. 50-52, Vol. I).

Instanța de apel a constatat că, de fapt, inculpatul Boboc Viorel la 02 iunie 2013, aproximativ la ora 13.00, în urma unui conflict cu tatăl său biologic, Boboc Leonid Nicolae, aflându-se în mun. Chișinău com. Bubuieci, str. B. Glavan 5 B, intenționat l-a îmbrâncit pe scările de la intrare în casa de locuit, în urma căror acțiuni Boboc Leonid a primit multiple leziuni și la 18 iunie 2013 a decedat. În rezultatul acțiunilor violente ale lui Boboc Viorel, victimei Boboc Leonid Nicolai, în conformitate cu raportul de expertiză medico-legală nr. 1101 din 28 iunie 2013 i-au fost cauzate vătămări în formă de traumă închisă a toracelui, fracturi costale cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hematom retro-pleural în volum de 100 ml posibil în timpul și în circumstanțele indicate și se califică ca vătămare medie, traumă cranio-cerebrală închisă, echimoze pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, hematom epidural (volum 60 ml) fractura liniară a osului occipital, hemoragii subarahnoidiene, hematom intracerebral posibil în timpul și circumstanțele indicate au legătura causală directă cu decesul și se califică ca vătămare gravă.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că probele cercetate în ședința de judecată demonstrează cert vinovăția inculpatului Boboc Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. a) și c) Cod penal în acest sens fiind întrunite elementele infracțiunii de *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale, a provocat decesul victimei.*

Argumentele apărării invocate în apel, precum că intenția lui Boboc Viorel nu este demonstrată, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, deoarece inculpatul urma să prevadă consecințele negative care pot surveni, ținând cont și de starea de ebrietate a victimei și dezechilibrul acesteia. În acest sens instanța de apel a menționat, că conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 63 din 30.05.2014, s-au confirmat concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 1101 din 28 iunie 2013, și s-a mai stabilit că legătura cauzală dintre acțiunile/inacțiunile personalului medical și decesul lui Boboc Leonid nu există, careva fracturi de coaste vechi nu avea, reieșind din caracterul morfologic și localizarea leziunilor corporale depistate la Boboc Leonid, precum și din circumstanțele cazului constatate din materialele prezente în cauza penală, formarea lor în rezultatul căderii pe scări este mult mai probabilă decât în urma căderii de pe pat.

Astfel, afirmațiile lui Boboc Viorel precum, că tatăl său avea fracturi vechi ale coastelor și nu au fost produse de cădere nu și-au găsit confirmare probatorie.

Cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că corectarea și reeducarea va fi echitabilă și rezonabilă cu aplicarea în privința lui Boboc Viorel a pedepsei penale cu închisoarea în limita minimă a sancțiunii prevăzute de art. 201/1 al. 3 Cod penal - 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, ținând cont în acest sens de prevederile art. 61, 75 Cod penal, precum și de faptul, că infracțiunea săvârșită este una deosebit de gravă, de personalitatea inculpatului, care pentru prima dată este atras la răspundere penală, are un copil minor la întreținere, de faptul că a fost provocat de către victimă, de circumstanțele atenuante, cum ar fi ilegalitatea și imoralitatea acțiunilor victimei, care a provocat comiterea infracțiunii; de lipsa circumstanțelor agravante.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond și de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Boboc V. să fie achitat din motiv că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, invocând drept temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, indicând în acest sens următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de avocat în cererea de apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și este expusă neclar, instanța a admis erori grave de fapt care au afectat soluția;

- instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ajungînd la o concluzie greșită privind condamnarea inculpatului în baza art. 201/1 alin.(3) lit. a) și c) Cod penal, iar la calificarea acțiunilor inculpatului de către instanța de fond în baza art. 149 Cod penal, adică lipsirea de viață din imprudență, în opinia recurentului, instanța nu a ținut cont de faptul că acuzatorul de stat nu a prezentat în acest sens probe, ce ar confirma că inculpatul a îmbrîncit victima;

- în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(3) lit. a) și c) Cod penal, nespecificînd expres care dintre elementele infracțiunii nu sunt întrunite.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd declararea inadmisibilității acestuia, pe motivul, că hotărîrile contestate nu conțin erori de drept prevăzute de art. 427 Cod procedură penală.

8. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. 1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Cu referire la motivele recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale cu referire la temeiurile de recurs prevăzute în art. 427 alin. 1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus detaliat și motivat, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul penal de asemenea subliniază că, potrivit prevederilor art. 27 alin.(1) Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de recurs ordinar constată, că prima instanță și instanța de apel au apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Boboc Viorel, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 201/1 alin.(3) lit.a), c) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Boboc Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Boboc Viorel**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de 21 august 2015.

Președinte

Petru URSACHE

Judecător

Nadejda TOMA

Judecător

Ghenadie NICOLAEV